

ALÁZBÁSTYA ORSZÁGBLAMÁZS

Mostanában sportot űzők a Várból. De egyesek a Várban is sportot űznek.
 Méghozzá kőkemény megélhetésit.
 Míg én hegynek felfelé izzadok, mások élvezik a napsütést és a hiszékeny turistákat.

Hatan vannak.
 Ketten őrzik a lépcsőfeljáró két oldalát.
 Egy osztja a lapokat.
 Kettő beépített, Budapest útikönyvvel álcázva fennhangon és teátrálisan játszik.
 Egy pedig az egész bandát figyeli.

Rendszeresen a távcső mellé telepednek, hogy még véletlenül se lehessen odaférni a panorámához. A kartondobozhoz viszont annál könnyebben. Igaz, azt veszélykor bűnjelként ledobják a mélybe. Sebaj, gyorsan jön újabb kártyaasztal és Dunára csodálkozó, átszellemült balekokból sincs hiány.

Itt a piros, hol a TILOS?

Büntetlenül, önfeledten kopasztnak japánt, németet és amerikaiat.
 Forog a bankó. Forog az idegen. Adómentesen.

Milyen keserű élményt visz haza, akinek a Hilton mögött mutatták meg Las Vegast?
 Hány barátját inti óva Magyarországtól, akinek utólag minden lépcsőfokért busásan kellett fizetnie?

Fővárosunk legfrekvenciáltabb idegenforgalmi látványossága forgalmas kirakat.

A negatív szájpropaganda megsemmisítő fegyver.

A biztos vendéghalál receptje: ágyúval durrantani e vitrin közepébe!

Budapest, Halászbástya, 2008. február

Molnár Attila
www.baedecker.hu